

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători - Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului Negară Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Negară Ivan XXXXXXXX, născut la xxxxxxxxx
xxxx, originar din s. XXXXXX, r-l XXXXXXX, domiciliat
în XXXXXXX, str. XXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.01.2016 – 21.06.2016;
2. instanța de apel: 14.09.2016 - 11.11.2016;
3. instanța de recurs: 26.01.2017 -15.03.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 iunie 2016, Negară Ivan XXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Negară Ivan XXXXXX a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Negară Ivan în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 785 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale.

S-a încasat din contul lui Negară Ivan în beneficiul lui Bunduc-Delev Mariana prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material în mărime de 48 195 lei a fost admisă în principiu, soluționarea căreia urmând a fi examinat în procedură civilă generală.

În privința lui Negară Ivan a fost aplicată măsura preventive - obligația de a nu părăsi țara până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că, inculpatul Negară Ivan Xxxxxxx la data de 30 octombrie 2015, aproximativ la orele 17:30, fiind treaz, posedând permis de conducere valabil de categoria corespunzătoare, conducând automobilul de model „VAZ 2107” cu n/î CHO 867, se deplasa pe șoseaua Hîncești, mun. Chișinău, din direcția or. Ialoveni spre mun. Chișinău. În timpul deplasării pe banda a doua de circulație, ajungând în preajma imobilului nr. 214 situat pe șoseaua Hîncești, mun. Chișinău, observând pe banda de circulație cu sens opus un pieton care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport și care se îndrepta spre banda sa de deplasare, conducătorul auto Negară Ivan nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45. 1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și prevederile pct. 39. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic” și ignorând cerințele pct. 3 al aceluiași Regulament, conform căruia „Participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente”, și-a continuat deplasarea, reîncolonându-se de pe banda a doua de circulație pe banda a treia de circulație extremă stînga, unde cu automobilul pe care îl conducea a comis tamponarea pietonului în cauză, care s-a dovedit a fi cet. Bunduc Victor Xxxxxx născut la xxxx xxxx, care în acel moment traversa carosabilul de la stînga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de

transport. În rezultatul accidentului rutier, autovehiculul a fost considerabil deteriorat tehnic, iar cet. Bunduc Victor Tudor, conform raportului de expertiză medico - legală nr. 178D/2301 din 02 decembrie 2015, i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Astfel, cet. Bunduc Victor Xxxxxx a decedat la data de 30 octombrie 2015, orele 20:35 în Instituția Medico Sanitară Publică Institutul de Medicină Urgentă din mun. Chișinău în rezultatul „Șocului traumatic, dezvoltat pe fundalul de traumă asociată a capului, toracelui, bazinului, membrilor superioare și inferioare, ce se confirmă prin datele necropsiei și adeverit histologic”.

3. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului Negară Ivan, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Negară Ivan să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, fără aplicarea pedepsei complementare și cu aplicarea art. 90 Cod penal, conform căruia să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de 1 an. De asemenea, să fie redusă suma prejudiciului moral dispusă spre încasare de la 100 000 lei până la 30 000 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- a considerat că, potrivit rechizitoriului, încadrarea acțiunilor lui Negară Ivan este corectă și întemeiată, vinovăția inculpatului fiind dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate, mai mult, inculpatul a recunoscut pe deplin învinuirea expusă în rechizitoriu, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, însă la emiterea sentinței, instanța de fond a stabilit inculpatului Negară Ivan o pedeapsă prea aspră;

- apărarea nu este de acord cu pedeapsa aplicată și a considerat că instanța de fond nu a apreciat la justa valoare personalitatea inculpatului, care este de o vârstă înaintată - 75 de ani, cu o stare a sănătății nesatisfăcătoare, și anume acesta suferă de hipertensiune arterială gr.III, pancreatită cronică, diabet zaharat tip III, anemie, iar soția acestuia este invalid de gradul II și necesită îngrijire permanentă, astfel, instanța de fond urma să țină cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și să motiveze aplicarea pedepsei mai aspre, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, care se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei;

- a menționat că, instanța urma să țină cont de faptul că circumstanțele atenuante enumerate în art. 76 Cod penal, nu sunt limitate. Astfel că, drept circumstanțe de individualizare a pedepsei în sensul atenuării acesteia, care cad sub incidența normei menționate, pot fi recunoscute: consimțământul victimei, motivul de compătimire cu care a acționat vinovatul, întreținerea părinților inapți de muncă, recunoașterea integrală a vinei începând cu faza de urmărire penală, aflarea la întreținere a copiilor minori, etc. Astfel că, instanța de fond, în speța dată, nu a ținut

cont de faptul că, potrivit materialelor din dosar inculpatul Negară Ivan nu încalcă ordinea publică, se bucură de stimă și respect, nu se află la evidență specială, nu este subiect al careva materiale administrative, nu face abuz de băuturi alcoolice, în adresa sa nu au parvenit careva plângeri din partea cetățenilor, în ședința de judecată și-a exprimat căința sinceră față de faptele comise, este o persoană de o vârstă înaintată, și că accidentul rutier din 30 octombrie 2015 s-a produs din imprudență și nu intenționat, și că după producerea accidentului rutier nu a manifestat indiferență, circumstanțe ce urmau a fi recunoscute ca cele de individualizare a pedepsei în sensul atenuării acesteia. Prin urmare, a considerat că stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an ar atinge scopul pedepsei penale și ar fi suficient pentru ca Negară Ivan să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat;

- totodată, a indicat că sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 21 iunie 2016 nu este susținută de Recomandarea nr. R(92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, care prevede că „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delictent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal;

- la fel, apărarea a considerat că, cuantumul prejudiciului moral încasat prin sentința instanței de fond, în sumă de 100 000 lei este unul excesiv în raport cu posibilitățile financiare ale inculpatului Negară Ivan. A invocat că instanța de fond nu a ținut cont de unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral - criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire, cuantumul cărora trebuie astfel stabilit ca acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. De asemenea, a indicat că, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral urmează a fi luat în considerație și comportamentul autorului prejudiciului, la moment și după cauzarea lui, precum și posibilitățile materiale ale acestuia. Astfel, instanța de fond la stabilirea cuantumului prejudiciului moral încasat nu a luat în considerație faptul că Negară Ivan este pensionar, veniturile acestuia, inclusiv din activitatea de muncă sunt neînsemnate, fiind suficiente doar pentru a-și întreține familia, nefiind adesea suficiente nici pentru procurarea medicamentelor și a produselor alimentare. Partea apărării a recunoscut prejudiciul moral cauzat succesorului părții vătămate, însă consideră că suma de 100 000 lei stabilită de instanța de fond este una exagerată în raport cu posibilitățile financiare ale inculpatului, solicitând ca acesta să fie stabilit în cuantum de 30 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către avocatul Condurari Andrian în interesele inculpatului Negară Ivan, sentința casată parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în latura civilă și a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță:

Se încasează din contul lui Negară Ivan Xxxxxx în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 785 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Negară Ivan, iar probelor examinate, le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Negară Ivan a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de apel este cert convinsă de corectitudinea instanței de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului Negară Ivan, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

S-a reținut că, instanța de fond, în partea motivată a sentinței a respins cerința înaintată de către acuzatorul de stat - procurorul Talpă Radu, privind încasarea de la condamnatul Negară Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale în mărime de 785 lei, fapt ce vine în contradicție cu partea dispozitivului hotărârii menționate, prin care s-a dispus încasarea de la Negară Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în mărime de 785 lei.

Luând în considerație cele menționate supra, întru înlăturarea omisiunii admise de către instanța de fond în textul părții motivate a sentinței și partea dispozitivă a acesteia, și aceia că în apelul declarat de avocatul Condurari Andrian acest temei de anulare a sentinței nu este indicat, prin ce nu se creează o situație mai dificilă părții apelante, instanța de apel a casat parțial sentința, din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în latura civilă, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului Negară Ivan

prin care solicită casarea parțială a hotărârilor instanțelor de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Negară Ivan să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, fără aplicarea pedepsei complementare și cu aplicarea art. 90 Cod penal, conform căruia să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de 1 an. De asemenea, să fie redusă suma prejudiciului moral dispusă spre încasare de la 100 000 lei până la 30 000 lei.

În motivarea recursului a invocat argumente similare celor invocate în cererea de apel (f.d. 178-181).

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul inculpatului, Condurari A., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Condurari A. în numele inculpatului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului ordinar deferit judecării se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu rezultă din circumstanțele cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența pretensei încălcări.

Din conținutul cererii de recurs declarat se constată că titularul acesteia invocă ca temeiuri de drept pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și susține că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și, în cauză, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel din două considerente, și anume că, în viziunea sa, greșit instanța a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de

a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal pedeapsa numită acestuia fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, precum și greșit a stabilit cuantumul prejudiciului moral cauzat părții civile în mărime de 100000 lei.

Analizând criticile formulate de recurent, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare prevăzute de pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele punctate de apărător, ca fiind vădit nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

Or, efectuând o verificare a materialelor din dosar Colegiul conchide că la judecarea apelului declarat de avocatul inculpatului, Condurari A., instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, atât în partea individualizării pedepsei în privința lui Negară I. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cât și în partea soluționării acțiunii civile.

În primul rând, în vederea susținerii acestei concluzii instanța de recurs rezultă din aceea că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminate prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Negară I.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale.

De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința lui Negară I. trebuie avut în vedere că, în urma acțiunilor ultimului, victimei i-au fost cauzate leziuni corporale grave, în urma cărora a survenit decesul acesteia.

Pe cale de consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecății, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art. 61 și 75 Cod penal, inclusiv și prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii

cu privire la stabilirea pedepsei în privința inculpatului, aplicându-i acestuia o pedeapsă proporțională faptei săvârșite și consecințelor survenite.

În continuare, în vederea respingerii celorlalte capete de cerere, și anume privitor la aceea că instanțele de fond greșit au dispus încasarea de la Negară I. suma de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, Colegiul expune următoarele.

Așadar, partea civilă, în acțiunea sa a solicitat instanței acordarea sumei de 300000 lei, ca recompensă pentru prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

Instanțele de fond au statuat că acțiunea civilă urmează a fi admisă parțial, cu dispunerea încasării prejudiciului moral în cuantum de 100000 lei.

Astfel, Colegiul penal consideră că, justificat instanțele de fond au apreciat că cuantumul daunei morale cauzate succesorului părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 100000 lei, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale în caz de deces prezintă o modalitate distinctă, care constă în dreptul persoanelor apropiate victimei decedate, la repararea propriului lor prejudiciu afectiv, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

În cazul decesului persoanei în urma săvârșirii unei infracțiuni, acțiunea civilă privind repararea daunei morale poate fi intentată de către persoanele fizice cărora le-au fost cauzate prejudicii morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Respectiv, succesorul părții vătămate Bunduc-Delev M., care este fiica victimei avea tot dreptul de a înainta acțiunea civilă în cazul dat și de a solicita recuperarea prejudiciului moral și material cauzat de inculpat.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor contra persoanei, soldate cu decesul victimei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale, care au fost cauzate prin fapta infracțională săvârșită de inculpat, precum și toate consecințele acesteia.

Mai mult ca atât, pe aceiași cale de considerente, se enunță că potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică careva suferințe psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, instanța poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc. Art. 1423 Cod civil, prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă că Bunduc-Delev Mariana., a trecut prin grea suferință condiționată de decesul tatălui său, Bunduc Victor, iar instanța de apel a conchis corect că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpat prin contravaleant bănesc în sumă de 100000 lei, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral suferit.

Or, trasarea acestei concluzii, în opinia Colegiului penal, a avut la bază niște argumente temeinice și relevante, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor cauzei date.

Reieșind din baza factologică expusă mai sus, se conchide că instanțele de fond corect au individualizat pedeapsa stabilită inculpatului Negară I. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 și a soluționat acțiunea civilă, mai mult, instanța de recurs se raliază celor expuse în partea descriptivă a deciziei atacate în vederea motivării acestei soluții, iar criticele părții apărării le consideră nefondate.

Pe cale de consecință, în virtutea considerentelor consemnate în partea descriptivă a prezentei decizii, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Negară Ivan și nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de recurent în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare, menținând decizia instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarant de către avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului Negară Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Negară Ivan Xxxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integral la **12 aprilie 2017.**

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana